

บุษบา สุวรรณเทวะคุปต์ : ความเครียดของผู้ป่วยที่ได้รับอุบัติเหตุการจราจรทางบก ที่พักรักษาตัว
แผนกอุบัติเหตุ ในโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ (STRESS AMONG TRAFFIC ACCIDENTAL
PATIENTS AT TRAUMATIC DEPARTMENT IN KING CHULALONGKORN
MEMORIAL HOSPITAL) อาจารย์ที่ปรึกษา : ผศ.พญ.ศิริลักษณ์ ศุภปีติพร ; 104 หน้า .
ISBN 974-14-2136-2

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความเครียดและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับ
ความเครียดของผู้ป่วยที่ได้รับอุบัติเหตุ ที่พักรักษาตัว แผนกอุบัติเหตุ ในโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ จำนวน 106 คน เป็น
ชาย 87 คน หญิง 19 คน ทำการวิจัยช่วงเดือนพฤศจิกายน-ธันวาคม 2548 เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล
ประกอบด้วย แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบประเมินบุคลิกภาพ และแบบวัดความเครียดของผู้ป่วยที่ได้รับ
อุบัติเหตุ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows สถิติที่ใช้คือ ค่าร้อยละ, ค่าเฉลี่ย, ส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน, t-test, One way ANOVA, Chisquare test, Pearson Correlation และ Stepwise Multiple Linear Regression

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ป่วยที่ได้รับอุบัติเหตุที่รับไว้ในโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ส่วนใหญ่มีความเครียดอยู่ใน
ระดับต่ำคิดเป็นร้อยละ 49.06 รองลงมาคือมีความเครียดระดับปานกลางและระดับสูงจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ
25.47 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความเครียดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ความรุนแรงของการบาดเจ็บ
แบบมีภาวะทุพพลภาพชั่วคราว ค่ารักษาพยาบาลที่ผู้ป่วยใช้สิทธิประกันสังคม สังคมสงเคราะห์ และผู้ป่วยที่ไม่มี
สิทธิบัตรทอง 30 บาท บุคลิกภาพแบบมั่นคงและหวั่นไหวในสภาวะอารมณ์ ความเกี่ยวข้องกับกฎหมายหรือคดี
ความในกรณีที่ถูกกรณีเป็นฝ่ายถูก แรงสนับสนุนทางสังคมของผู้ป่วยที่มีญาติและในกรณีที่ไม่มีผู้สมรส บทบาทที่
ไม่ได้เป็นหัวหน้าครอบครัว บริเวณที่ได้รับบาดเจ็บอื่นที่ไม่ใช่บริเวณหน้า และความพึงพอใจในการได้รับความ
ช่วยเหลือจากครอบครัว ส่วนปัจจัยที่เกี่ยวข้องสามารถเป็นตัวพยากรณ์ความเครียดของผู้ป่วยที่ได้รับอุบัติเหตุ ที่รับไว้
ในโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ บุคลิกภาพแบบมั่นคงและหวั่นไหวใน
สภาวะอารมณ์ ผู้ป่วยที่ไม่มีสิทธิบัตรทอง 30 บาท ส่วนที่ระดับ .05 ได้แก่ บทบาทที่ไม่ได้เป็นหัวหน้าครอบครัว ซึ่ง
ตัวแปรทั้ง 3 ตัวนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความเครียดของผู้ป่วยที่ได้รับอุบัติเหตุได้ดี โดยมี
ประสิทธิภาพในการทำนายร้อยละ 58

#4774807130 : MAJOR MENTAL HEALTH

KEY WORDS : STRESS/TRAFFIC ACCIDENTAL PATIENTS

BUSSABA SUWUNTAVAKUP : STRESS AMONG TRAFFIC ACCIDENTAL PATIENTS AT TRAUMATIC DEPARTMENT IN KING CHULALONGKORN MEMORIAL HOSPITAL. THESIS ADVISOR : ASSIST.PROFESSOR SIRILUCK SUPPAPITIPORN, M.D., 104 pp. ISBN 974-14-2136-2

The purposes of this descriptive research were to study the level of stress and factors correlated with stress among traffic accidental patients at traumatic department in King Chulalongkorn Memorial Hospital. The population samples were 106 patients, 87 males and 19 females. The study conducted during November to December 2005. Data were collected by using Self Report Questionnaire, Personality Test : (MPI) and Stress Test. Statistical analysis was done by using SPSS for Windows. The data were analyzed for percentage, mean, standard deviation, t-test, One way ANOVA, Chi-square test, Pearson's Movement Correlation Coefficiency and Stepwise Multiple Linear Regression Analysis.

The result of this research were as follows: the low level of stress among traffic accidental patients was 49.06 % . The moderate level and the high level of stress among traffic accidental patients were the same, 25.47 % . The factors related to stress statistical significance at $p < .05$ were severity of injury was temporary disable, social security, social workers and patient whom Universal Coverage Project was not covered, the stability-neuroticism personality, correlation with an opponents when the opposite side to right, social support of relatives and no marriage, a patient who had been just a family member (not a family leader), no facial injury and satisfactory of patient from family support. By using Stepwise Multiple Regression Analysis, the most salient factors at $p < .05$ which can be predictive variable for approximately 58 % are the stability-neuroticism personality , patient whom Universal Coverage Project was not covered and patient who had been just a family member (not a family leader) .